

The Holy See

IOANNES PAULUS PP. II

SERVUS SERVORUM DEI

**AD PERPETUAM REI MEMORIAM LITTERAE DECRETALES ATQUE IN TE* QUIBUS BEATO IOSEPHO
MANYANET Y VIVES**

SANCTORUM HONORES DECERNUNTUR «Atque in te benedicentur universae cognationes terrae» (Gn 12, 3). Sicut Abrahamus, qui a Deo ut novam filiorum Dei familiam efformaret est vocatus, ita beatus Iosephus Manyanet y Vives suam omnem vitam tradidit, ut coniugii familiaeque dignitatem Dei ad consilium promoveret ac defenderet, cuius est Dei familiam, scilicet Ecclesiam, aedificare. Potissimum ipse contulit operam familiari in Hispania vitae saeculo XIX renovandae, ita ut «familiae apostolus» vocaretur. Fervens filius hic Ecclesiae die VII mensis Ianuarii anno MDCCCXXXIII ortus est in oppido *Tremp*, in dioecesi Hispaniae Urgellensi, apud multam christianamque familiam. Cum animadverteret se ad sacerdotium vocari, anno MDCCCXLV in collegium Scholarum Piarum Barbastris est ingressus. Philosophica theologicaque curricula in dioecesanis seminariis Illerdensi et Urgellensi explevit atque die IX mensis Aprilis anno MDCCCLIX postrema in hac Ecclesia presbyterali ordine est auctus. Egrege Episcopum Urgellensem variis in dioecesanis officiis atque in ministeriis sacerdotalibus iuivit, donec animadvertit se a Deo vocari ut Sanctae Nazarethanae Familiae exempla mundo demonstraret atque familiarum christianam institutionem promoveret, praecipue per educationem institutionemque vere catholicam puerorum iuvenumque. « Quid faciendum - secum quaerebat - ut familiis propria dignitas, pax ac tranquillitas restituerentur, quibus eae carent? Nihil aliud superest, nisi ut proponatur et animus addatur ad Sacrae Familiae exemplar imitandum, atque procul dubio ea renovabitur, atque renovata familia, societas etiam sanabitur» (*Camareros S.F.* 1, 6 — anno MDCCCLXVIII). Hanc propter rem, Spiritu permotus, anno MDCCCLXIV, Institutum condidit Filiorum Sacrae Familiae Iesu, Mariae et Ioseph atque anno MDCCCLXXIV Institutum Missionariorum Filiarum a Sacra Familia de Nazareth. « Puerorum iuvenumque educatio et institutio - sic scripsit - sacerdotibus hisque religiosis commissae, aptissimum est instrumentum ... et optimos obtinet effectus ad familiam ideoque societatem renovandam » (*Epistula*, mense Martio MDCCCLXXXIX). Ex precatione ecclesiali sensu anno MDCCCLXIX expiatorium templum aedificare statuit, ut visibile esset signum ac spiritalis domus omnium familiarum. Hoc consilio expiatorium Templum Sacrae Familiae Barcinonensis excitatum est, quod insignis architectus Servus Dei Antonius Gaudí finxit. Die II mensis Februarii anno MDCCCLXX ut Sacrae Familiae filius vota religiosa nuncupavit idemque coram eo primi socii fecerunt. Annorum decursu hanc consideravit consecrationem tamquam Deo vocanti responsionem supernaturalem in ambitu eximiaque fidelitate. Pro Dei regno in Christo insignis operarius admirabilem operam apostolicam complevit matrimonium christianamque familiam promovendi, praecipue praedicando, libros edendo, scholas, collegia ac pastorales sedes parentibus filiisque, indigentioribus potissimum, formandis instituendo. Familias veluti scholas esse cupiebat et vicissim scholas veluti familias. His in omnibus rebus Sacrae Familiae Nazarethanae exemplum prae se ferebat, ex cuius foculo et schola Iesus, Filius Dei, «Familiae Evangelium » proclamavit, quemadmodum Nos ipsi in

Litteris familiis datis (n. 23), scripsimus. Alias quoque familiarum consociationes condidit, quae Nazarethanam familiam imitarentur atque sociatam operam familiis, pueris et iuvenibus educandis praestarent. Eodem hoc proposito ephemeridem *La Sagrada Familia* condidit, ut virtutes exemplaue Iesu, Mariae Ioseph familiares cunctis in domibus redderentur, ut verae Ecclesiae domesticae fierent. «Divinum quoddam sacerdotium — scripsit Iosephus Manyanet — est paternitas: ut enim sacerdotis est hortari, docere sacraque facere, ita parentes, domesticos intra parietes, pervigiles et insomnes custodes necnon et impigri prudentesque monitores esse debent» (*Preciosa joya de familia*, cap. II, 2— anno MDCCCXCIX). Ardenter ipse cupiebat atque constanter studioseque est operatus, ut « omnes orbis familiae imitentur et Sanctae Familiae Nazarethanae benedicant ». « Sacra Familia - scripsit - cognosci cupit, id Summus Pontifex obtestatur, id hodierna societatis condicio postulat » (*Nuestro objeto*, anno MDCCCXCIX). Cum quoddam propter donum vocaretur essetque Sacrae Familiae filius, huic Sacrae Familiae cor commisit atque in Nazarethana domo suam spiritalem posuit commorationem. Ibidem per Sacrorum Bibliorum lectione meditationeque, suam filialem pietatem in Iesum, Mariam et Ioseph aluit, atque se esse testem apostolumque huius Familiae sanctitatis didicit. Cum se spiritualis litterarum suae vitae narrationis personae, cui nomen «Desideria», aequaret, possibilitatem necessitatemque usque tenuit filii Dei condicionis, semitam calcans obsequii et humilitatis, quemadmodum egit Iesus una cum Maria et Ioseph Nazareth. Eximius fuit spiritus magister, cum laicorum, tum religiosorum. Humilis usque et erga Praelatos oboediens, placide, firmiter et patienter complures adversitates et aerumnas toleravit. Cum circiter XVI per annos costarum vulnera, quae numquam sanabantur quaeque ab eo «Domini misericordiae» vocabantur, eius valetudinem debilitarent, die XVII mensis Decembris anno MCMI, virtutum bonarumque operum dives, Patris domum Barcinone, pueris iuvenibusque circumdatus petivit. Eius postrema verba haec ter iterata fuerunt: « Iesu, Ioseph et Maria suscipite, cum morior, animam meam ». Augescente fama eius sanctitatis, anno MCMXXXI causa inchoata est Beatificationis Canonizationisque. Omnibus iure statutis expletis rebus, Nos Ipsi die XXV mensis Novembris anno MCMLXXXIV sollemni ritu Iosephum Manyanet declaravimus Beatum. Die XX mensis Decembris anno MMIII, Nobis adstantibus, decretum super miraculo prodiit, quod eiusdem Beati deprecationi est adsignatum. Exauditis Patrum Cardinalium Episcoporumque, in Consistorio die XIX mensis Februarii insequentis anni celebrato, faventibus sententiis, statuimus ut canonizationis ritus, die XVI mensis Maii Romae perageretur. Hodie igitur in foro Petriano inter sacra hanc pronuntiavimus formulam: *Ad honorem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae et vitae christianae incrementum, auctoritate Domini nostri Iesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de plurimorum Fratrum Nostrorum consilio, Beatos Aloisium Orione, Hannibalem Mariam Di Francia, Iosephum Manyanet y Vives, Nimatullacium Kassab Al-Hardini, Paulam Elisabetham Cerioli et Ioannam Beretta Molla Sanctos esse decernimus et definimus, ac Sanctorum catalogo adscribimus, statuentes eos in universa Ecclesia inter Sanctos pia devotione recolere debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.* Quae autem his Litteris decrevimus, nunc et in posterum rata et firma esse volumus, contrariis quibuslibet rebus minime obstantibus. Datum Romae apud Sanctum Petrum, die sexto decimo mensis Maii, anno Domini bis millesimo quarto, Pontificatus Nostri sexto et vicesimo. **EGO**

IOANNES PAULUS

Catholicae Ecclesiae Episcopus Leonardus Erriquenz, *Protonot.*

Apost.

*A.A.S., vol. XCVII (2005), n. 2, pp. 121-124 © Copyright 2004 - Libreria Editrice Vaticana